



## Airplane X

nem számoltam azzal hogy eladtátok a szépséget a magasságnak  
 amikor felemeltétek a testet a helyéből  
 a maszkosok leengedték a fegyvert és a térfigyelő kamerák elhomályosultak  
 és Z. barátom nem volt már ott, hogy féljen,  
 hogy a tranzitóna összes löktetését felfogja pajzstestével  
 minden tavasszal fájó gyomrával ahol mar a sav  
 és bosszút áll mindenben ami erőszak  
 azt mondják a bél a második agy de az éhség jön először  
 és a boldog koplalás  
 amikor a szeretett arcán végigcsorduló könnyben találsz meg  
 önmagad felszabadítását  
 a hidegben ami megfagyassza őt is és téged is  
 az összes nedvet magához öleli és szétosztja közöttetek e drága hidraulikát  
 és nem jelöl ki határokat amikor a költészet lecsorog a combjaidon

## Entrópia empátia

azt mondd fehér vagy azt mondd fekete vagy azt mondd vörös vagy  
 azt mondom fehér vagyok azt mondom nem vagyok fekete belül  
 azt mondom nem a ruha teszi az embert az ember teszi a ruhát a kezét a szívére teszi  
 azt mondom gyere mutasd meg magad gyere mutasd meg hogy kosaraznak a bronxi kölykök  
 azt mondom gyere megmutatom kelet-európában hogyan légy vámpír  
 kezemet a szívedre teszem kezedet a ruhámra teszed és azt mondjuk fekete  
 azt mondd szívvel azt mondom szívvel szívemben színnel  
 azt mondom gyere és vedd fel viseld azt mondd vedd el viseld el  
 azt mondd me too azt mondom én is  
 azt mondom gyere be azt mondom sokat tudok rólatok  
 de azt mondom nem eleget és ti mondjátok és mondtátok eleget  
 és azt mondom ez nem olyan egyszerű azt mondd nem olyan egyszerű  
 mert látva látnak kérve kérnek és fogva tartanak

# Próbafülke

*„I'm lookin' California, but feelin' Minnesota”  
Soundgarden – Outshined*

Levenni az akasztóról a női modellt.  
Levenni a férfi modellt is a másik feléről.  
A karon átvett kabát alá gyúrni mindent,  
míg a pórusok tetején hullámszik a zsíros szilikon  
és a kopasz helyeken újból sarjad a szemöldök.  
Amint kilép az ajtón, odafurakodni.  
Csomagot ledobni az ülődeszkára,  
cipőt állva kioldani, rálépni a mocskos padlószőnyegre.  
Megpillantani a tükröt. Topogni  
reflektorfényben, színpadon.  
Átlátszó a préselt lemez falak.  
Letolni a nadrágot, szemügyre venni a pamut alatt a szőrt.  
Nem szabad bámulni. Nem szabad bámulni.  
Túl nagy a fény.  
Az első feljön, meghúzni a zsinórt, bevág.  
Megfordulni, kitekeredik a gerinc. Látni egy pillanatra  
a zöld domboldalt, akitől nem kérdezi meg senki,  
miért pont ott domborodik.  
Letolni, a bokánál beakad. Felhúzni a következőt.  
Meghúzni a zsinórt. Látni egy pillanatra,  
ahogy a tükör előtt sok millió ember  
érinti egyszerre a képernyőt.  
Görgetni, görgetni. A függöny nem gördül le soha.  
Átlátszó a préselt lemez falak. Összehasonlítani.  
Megfordulni, kitekeredik a gerinc.  
Egy másik táj, pont ott domborodik.  
A föld, a föld elérhetetlen,  
visszapattannak helyükre a csigolyák.  
Behúzni, hátra tolni. Lábujjhegyre állni.  
Lefagyni egy pillanatra. Megvárni, míg sötétté nem válik  
a préselt lemez. Míg sajátta nem válik a test,  
míg sorban el nem robbannak a reflektorok.  
Részvétellel a köldökre meredni. Látni egy pillanatra.

**Sánta Miriám:** Kolozsváron született 1993-ban. 2009 óta ír. 2017-ig a Babeş-Bolyai Tudományegyetem magyar alapszakos, majd mesteris hallgatója. A Bretter György Irodalmi Kör alelnök, a SziFOnline.hu Folyó/Irat/Mentés rovatvezetője, szabadúszó irodalmár. Nem csak szubkultúrákkal foglalkozik.